

ששון, אליהו

אליהו (אלי), בן שולמית ונח, נולד ביום ט"ו בטבת תש"ז (7.1.1947), במושב אלרואי. הוא החל את לימודיו בבית-הספר היסודי במושב, אחר-כך למד בבית-הספר היסודי במגדל-העמק, וסיים את לימודיו בבית-הספר התיכון-חקלאי בנהלל. אליהו, שהיה ידוע בין מקורביו בכינוי אלי, הצטיין באהבתו העזה לארץ ולנופיה. הוא הרבה לסייר ולטייל בארץ, עסק בדיג ובציוד ונהג לשוטט שעות ארוכות ולחפש אתרים מיוחדים ומראות נוף.

בגלל מידה של הרפתקנות ורצון לחיות בדרך שונה מהמקובל החליט לקשור את עתידו בשירות בצבא הגנה לישראל.

אליהו החל את שירותו בצה"ל בתחילת נובמבר 1965 והתנדב לחיל הצנחנים. לאחר שהשתתף בקורס צניחה הוענקו לו "כנפי צנחן". אחר-כך סיים בהצלחה קורס מפקדי כיתות והשתלם בקורס למש"קי הנדסה. לאחר תקופה של שירות, שעשה בו חיל רב, נשלח בשנת 1968 לקורס קציני חיל רגלים, בבית-הספר לקצינים של צה"ל, עמד בו בהצלחה והוענקה לו דרגת סגן-משנה. בשנת 1969 הועלה לדרגת סגן ובשנת 1971 סיים בהצלחה קורס מפקדי פלוגות בחיל הרגלים. לאחר סיום הקורס הועלה לדרגת סרן. באותה שנה נשא לאישה את חברתו שרה והקים יחד עמה את ביתו בירושלים. אלי מילא מספר תפקידים ביחידות של חיל הרגלים ושל חיל הצנחנים. הוא היה מפקד פלוגה וקצין מבצעים בחטיבת חיל רגלים, והשתתף בפעולות מבצעיות רבות של יחידות הצנחנים. בשנת 1972 עבר הסבה מקצועית והוצב לחיל השריון. הוא עבר את כל מסלול האימונים של חייל בחיל השריון והשתלם בקורס להכשרת צוות טנק. לאחר שסיים את תקופת ההכשרה בשנת 1973 נתמנה מפקד פלוגת טנקים בסיני. אלי הוערך על ידי מפקדיו כקצין מוכשר, בעל כושר מנהיגות ויכולת פיקוד. הוא השתלב בעבודת הצוות בכל יחידה והיה אהוד על פקודיו ועל חבריו המפקדים. במלחמת יום הכיפורים השתתפה יחידתו בקרבות הבלימה וההבקעה נגד המצרים בסיני. הוא פיקד על יחידתו בקרב הקשה על "החוזה הסינית". בראש כוח קטן חדר אל תוך מערך מצרי צפוף וגדוש טנקים ותותחים נגד טנקים, שביניהם נערכו קבוצות גדולות של חיל רגלים. הכוח של אלי ניהל קרב עיקש נגד

כוחות שריון מצריים גדולים. בקרבות אלו גילה אלי תעוזה ואומץ לב, לרבות יכולת מקצועית מעולה וכושר מנהיגות. בהסתערות על כוחות שריון של האויב, שנערכו מצפון ל"חוזה הסינית" וניסו לחסום בפני כוחותינו את האפשרות לצלוח את תעלת סואץ, נפגע אלי ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין במושב אלרואי. השאיר אחריו אישה, הורים, אח ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-סרן והוענק לו "עיטור העוז" על גילוי גבורה במילוי תפקיד קרבי תוך חרוף נפש. בכתב העיטור נאמר: "בכל משך הלחימה ניהל רס"נ ששון אליהו ז"ל קרבות עם האויב ושימש דוגמה אישית ומופת לכל הסובבים אותו, במילוי המשימות הרבות שנטל על עצמו. ב-18 באוקטובר 1973 הוביל את פלוגתו בהסתערות על "החוזה הסינית", כשהוא נע עם הטנק שלו בראש הכוח המסתער, בשטח המכוסה אש טנקים וארטילריה. בקור רוחו ובדבקותו במשימה סחף אחריו את כל אנשי הפלוגה. בקרב זה נפגע ונפל, כשהוא מגלה אומץ לב ודבקות במשימה".